

Forslag

til

Lov om ændring i lov om landbrugsejendomme.

Fremsat den 15. marts 1962 af *landbrugsministeren*.

I lov nr. 291 af 31. marts 1949 om landbrugsejendomme, således som denne er ændret ved lov nr. 269 af 14. juni 1951, lov nr. 242 af 7. juni 1952 og lov nr. 174 af 7. juni 1958, jfr. lovbekendtgørelse nr. 259 af 8. august 1958, foretages følgende ændringer:

1. § 19, stk. 1, affattes således:

§ 19. Ved udstykning af en landbrugsejendom skal der forblive en bebygget hovedparcel tilbage, hvis mindstestørrelse under hensyn til gennemsnitstaksten for dens jorder fastsættes efter følgende skala:

Gennemsnitstaksten for hovedparcellens jorder	Hovedparcellens mindstestørrelse
75 og derover	15 ha
70 - indtil 75	16 -
65 - — 70	17 -
60 - — 65	18 -
55 - — 60	19 -
50 - — 55	20 -
45 - — 50	21 -
40 - — 45	22 -
35 - — 40	23 -
30 - — 35	24 -
25 - — 30	25 -
20 - — 25	26 -

Ved beregningen af hovedparcellens størrelse kan arealer med takster under 20, søarealer og arealer med skovskyld samt uudsiftede andele i fælleslodder ikke medtages.

2. § 19, stk. 2, 3 og 6 udgår. Stk. 4 og 5 ændres til stk. 2 og 3. I det tidligere stk. 4 ændres ordene: „ved reglerne i 1. og 2. stk.“ til: „i stk. 1.“ og ordene: „hartkorn eller“ udgår.

Landbrugsmin. matr. dir. M. C. j. nr. 610-1962.

3. § 25 affattes således:

§ 25. En landbrugsejendom med et tiliggende, der ikke overstiger $\frac{1}{3}$ af den i § 19, stk. 1, omhandlede mindstestørrelse for hovedparcellen, kan nedlægges, når ejeren overfor landbrugsministeriet fremsætter anmodning herom. Det er dog en betingelse for nedlægningen, at ejendommen eller dens jordtiliggende sammenlægges med en eller flere landbrugsejendomme, hvis landbrugspligtige areal ikke derved bringes op over $\frac{4}{5}$ af mindstestørrelsen for hovedparcellen, og nedlægningen kan nægtes, såfremt landbrugsministeriet efter indhentet erklæring fra vedkommende kommunalbestyrelse og Statens Jordlovsudvalg finder, at ejendommene efter sammenlægningen ikke vil være bekvemt beliggende for samlet drift.

Stk. 2. Når ikke særlige forhold taler derimod, kan landbrugsministeriet meddele tilladelse til nedlægning af en landbrugsejendom, der ikke overstiger den i stk. 1, 1. punktum, angivne størrelse, selv om en ejendom ved supplerings bringes op over $\frac{4}{5}$ af mindstestørrelsen for hovedparcellen, men ikke over hele mindstestørrelsen.

Stk. 3. Landbrugsministeriet kan endvidere efter indhentet erklæring fra vedkommende kommunalbestyrelse og Statens Jordlovsudvalg meddele tilladelse til nedlægning af en landbrugsejendom uanset dennes størrelse, såfremt ejendommen eller dens tiliggende sammenlægges til landbrugsmæssig drift med en eller flere bekvemt beliggende landbrugsejendomme, der ikke herved bringes op over den i § 24 angivne størrelse. Ved afgørelsen af, om en sådan tilladelse bør gives, skal navnlig tages hensyn til, om der